

Informatiebericht SUA

Van	IND / SUA
Auteur(s)	herzien door 10.2.e (SUA) / 10.2.e (JZ) (oorspronkelijke auteur: 10.2.e)
Telefoonnummer(s)	10.2.e (SUA)
Nummer & Titel	IB 2019/109 Herziening van IB 2017/02: Belangrijke wijziging inzake terugkeerbesluiten naar aanleiding van afdelingsjurisprudentie
Hoofdtak	Asiel / Regulier
InformIND Thema	Procesoverstijgende thema's: - Inreisverbod en ongewenstverklaring - Terugkeerrichtlijn
Relatie met	terugkeerrichtlijn/ AbRS-uitspraak van 8 april 2016 (201507608/2/V3); IB 2017/02
Geldig vanaf	21-11-2019
Geldig tot en met	21-02-2022

1. Aanleiding

IB 2017/02 behoefde actualisering. In dat informatiebericht werd de achtergrond van de uitspraak van 8 april 2016 van de AbRS geschetst en de gevolgen voor de uitvoering. In die uitspraak wordt een belangrijke eerdere jurisprudentielijn herroepen (201507608/2/V3); klik op: <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@103582/201507608-2-v3/#highlight=201507608%2f2%2fv3>.

2. Verwachting

Naar aanleiding van de uitspraak van 8 april 2016 is destijds bij WBV 2016/13 paragraaf A3/2 Vc (zelfstandig vertrek) aangepast. Dit informatiebericht is op een paar punten herzien en zal begin 2020 worden opgenomen in een werkinstructie.

3. Inhoud/Toelichting

Uitspraak AbRS van 8 april 2016

Bij uitspraak van 8 april 2016 is de AbRS teruggekomen op haar uitspraak van 12 april 2012 ECLI:NL:RVS:2012:BW3971. De aanleiding voor deze ommezwaai is gelegen in het arrest van het HvJEU van 15 februari 2016 (C-601/15). Uit dit arrest heeft de AbRS afgeleid dat haar eerdere jurisprudentie dat een eerder genomen terugkeerbesluit van rechtswege komt te vervallen bij het indienen van een verblijfsaanvraag niet langer kan standhouden. Dat betekent dat een nieuwe verblijfsaanvraag tot gevolg heeft dat een eerder terugkeerbesluit dat nog werking heeft, wordt geschorst totdat op de aanvraag afwijzend is beslist.

4. Hoe te handelen

4.1. Terugkeerbesluit

Als gevolg van de AbRS-uitspraak van 8 april 2016 werd per direct de uitvoeringspraktijk verlaten om in het kader van iedere afwijzende beschikking een nieuw terugkeerbesluit uit te vaardigen waarin wordt vastgesteld dat het rechtmatig verblijf is geëindigd en welke vertrektermijn op grond van artikel 62 Vw geldt. Een

afwijzende beschikking kan alleen worden aangemerkt als terugkeerbesluit als nog niet eerder een terugkeerbesluit is uitgevaardigd òf als wel een terugkeerbesluit is uitgevaardigd èn al aan de daaruit voortvloeiende terugkeerverplichting is voldaan. Is eenmaal een terugkeerbesluit uitgevaardigd waaraan geen gevolg is gegeven, dan moet bij iedere nieuwe afwijzende beschikking worden verwezen naar het nog geldige terugkeerbesluit.

N.B. 1. Het eerste terugkeerbesluit kan ook zijn uitgevaardigd door AVIM of KMar. Let daar goed op.

N.B. 2. Als na uitvaardiging van een terugkeerbesluit een verblijfsvergunning is verleend, moet bij de intrekking van de verblijfsvergunning dan wel de niet-verlenging van de geldigheidsduur ervan wél een nieuw terugkeerbesluit worden uitgevaardigd. In dat geval kan dus niet worden verwezen naar een eerder terugkeerbesluit. Door het verlenen van de verblijfsvergunning is dat eerdere terugkeerbesluit niet langer geldig.

4.2. Onverplicht uitgevaardigde terugkeerbesluiten

Als gevolg van de AbRS-jurisprudentie zoals die tussen 12 april 2012 en 8 april 2016 heeft gegolden, heeft de IND in die periode talloze terugkeerbesluiten uitgevaardigd die in het licht van de uitspraak van 8 april 2016 achteraf gezien als onverplicht moeten worden aangemerkt, indien reeds eerder een terugkeerbesluit tegen de vreemdeling is uitgevaardigd en aan de daaruit voortvloeiende terugkeerverplichting niet is voldaan.

Onverplicht genomen terugkeerbesluiten met een vertrektermijn van 0-dagen zijn niet op rechtsgevolg gericht en worden daarom niet langer aangemerkt als een nieuw terugkeerbesluit.¹

Het kan echter zijn dat in een onverplicht uitgevaardigd terugkeerbesluit opnieuw een vertrektermijn is gegeven van 28 dagen. In dat geval is sprake van een nieuw geldig terugkeerbesluit omdat het op rechtsgevolg is gericht. Gedurende deze nieuw gegeven vrijwillige vertrektermijn kan de vreemdeling niet worden uitgezet en niet in vreemdelingenbewaring worden gesteld.

De afwijzende beschikking op de opvolgende aanvraag is dus geen terugkeerbesluit. Verwezen moet worden naar het laatste geldige terugkeerbesluit dat op rechtsgevolg gericht is geweest.

Voorbeeld

Tegen betrokkene is op 1 januari 2011 voor het eerst een terugkeerbesluit uitgevaardigd. Vervolgens heeft hij op 1 januari 2013 (0-dagen vertrektermijn), 1 januari 2015 (28-dagen vertrektermijn) en 1 januari 2016 (0-dagen vertrektermijn) afwijzende beschikkingen ontvangen. Conform de toen geldende inzichten is in deze beschikkingen overwogen dat zij tevens moeten worden aangemerkt als terugkeerbesluiten. Tegen de laatste beschikking is bezwaar ingediend. Op 1 mei 2016 is het bezwaar ongegrond verklaard. Gelet op de AbRS-uitspraak van 8 april 2016 wordt in de beschikking op bezwaar overwogen dat de beschikking van 1 januari 2016 ten onrechte is aangemerkt als een terugkeerbesluit. Het laatste geldige terugkeerbesluit is op 1 januari 2015 gegeven, omdat hier opnieuw een vertrektermijn is gegeven. Naar dat terugkeerbesluit moet worden verwezen.

¹ Dat is alleen anders als een vreemdeling nog in zijn vertrektermijn zit van 28 dagen en gedurende deze termijn een terugkeerbesluit wordt uitgevaardigd van 0-dagen. Dan is sprake van een wijziging van het eerdere terugkeerbesluit omdat de gegeven vertrektermijn als het ware is verkort.

4.3. Inreisverbod

De AbRS-uitspraak van 8 april 2016 heeft ook gevolgen voor het opleggen van inreisverboden. Indien in een nieuwe afwijzende beschikking wordt verwezen naar het eerste, nog geldige terugkeerbesluit zal vaker dan voorheen een inreisverbod worden opgelegd op grond van artikel 66a, eerste lid, aanhef en onder b, Vw omdat de vreemdeling de in het eerste, nog geldige terugkeerbesluit gegeven vertrektermijn ongebruikt heeft laten verstrijken.

Het voorgaande betekent echter niet dat sprake is van een zelfstandig inreisverbod. Tussen de afwijzing van de door de vreemdeling ingediende aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning en het in hetzelfde besluit vervatte inreisverbod bestaat een nauwe verwevenheid. Immers, als in bezwaar, beroep of hoger beroep blijkt dat de staatssecretaris die aanvraag ten onrechte heeft afgewezen, dan kan het inreisverbod evenmin standhouden. Deze nauwe verwevenheid brengt gelet op de door de wetgever gewenste concentratie van rechtsbescherming mee dat tegen het inreisverbod dezelfde rechtsmiddelen openstaan als tegen de afwijzing van de aanvraag. Dit heeft de AbRS bij uitspraak van 15 december 2016 bepaald ([201607587/1/V3](#)).

5. Afstemming

Dit geactualiseerde informatiebericht is afgestemd met JZ. Het oorspronkelijke informatiebericht is voorgelegd aan RVN en A&B; inhoudelijk is het informatiebericht niet zodanig gewijzigd dat voorlegging aan RVN en A&B weer nodig werd geacht.